

ASSOCIATION MUSEE DES POUPEES ET DES NOUNOURS/Nukkenallemuseo ry.,
jäsenmaksu aikuinen 22€ ja nuori 12€
IBAN: FI79 5539 0220 0134 02
BIC:OKOYFIHH

4, rue de l'Estrangladou, 30350 Lézan, France

Lézan, 10 tammikuuta 2016

15. museovuosi meni ja 16. tuli. Vuoden vaihde on aina pysähtymistä. Katsellaan taaksepäin ja eteenpäin.

Meillä on jo pieni taival takanapäin. Alkuvuosien myllerryksistä on selvitty näin pitkälle. Silloin oli kaikki niin epävarmaa. Voi sanoa, että museossa ovat monet asiat muuttuneet, varsinkin kokoelmasta puheenollen. Se ei ole enää sama kuin alussa. Toisaalta alkuun päästiin hyvin pienestä. Ensimmäisessä lehti-ilmoituksessa me mainostettiin noin sadan nukken ja nallen kokoelmaa! Nyt se on moninkertaistunut. Museomainokseen laitetaan yli 2500, vaikka niitä on paljon enemmän, koska on useita nukketaloja täynnä pieniä miniatyyreja. Alkuvuosina Sébastien sanoikin, että hänestä ei voinut puhua museosta. Niin se oli varmaankin maailman pienin museo, minimuseo, tai oikeastaan nukkenalenyttely. Koomista se on nyt jälkeen päin ajatellen.

Mutta museon perustus, kivijalkamme, yhdistys, joka pyörii uskollisten museoystävien ansiosta, on pysynyt samana vuodesta toiseen. Kiitos uskollisille jäsenillemme! Meitä on 13. Kiitos myös museoystäväpiirillemme, joka kasvaa koko ajan. Museon ympärillä pyörii jo pieni oma maailmansa, jossa nuket ja nallet ovat iloisia sivustakatselijoita. Onni on jotakin, mikä meitä yhdistää.

Kun vertaa museon eilispäivää tähän päivään, vastatuulesta on päästy vaihteeksi myötätuuleen, viime vuosi oli 12% parempi tuloksiltaan kuin edellinen, hyvä tulos lama-aikaan nähden. 610 museokävijää. Ennen kävijämäärä oli vielä niin vaatimaton etten viitsinyt sitä mainita julkisesti. Nytkin me ollaan museoiden häntäpäässä, jos verrataan toisiin. Mutta ei kannata. Kilpaillaan itsemme kanssa, eikä toisten kanssa, kuten koulussa opittiin. 3032,45€ oli budjetti, tulot ja menot viime vuonna. Ei voittoa tuottavassa yhdistyksessä kaikki lasketaan museoyhdistyksen hyväksi.

Kotimuseona tämä on auki ympäri vuoden, ja nykyään koululomilla käy myös aika hyvin ihmisiä, ennen ei käynyt. Kesäturisti aluetta tämä on, vaikka kylämme ei ole, mutta 8-10km päässä on jo Anduzen ja Bambupuiston suuret turistimassat. Sieltä niitä turisteja houkutellessaan tänne museomainoksilla, tiekylteillä, internetillä jne. Enemmänkin voisi saada tänne turistivirtaa, mutta markkinointi on kallista. Ja museoon voi ottaa kerrallaan vain 10 henkeä. http://www.anduze-tourisme.com/fr/il4-accueil_p77-accueil.aspx

Viime vuonna olin Suomessa maaliskuussa poikkeuksellisesti, koska piti uusia passi. Samalla reisulla kerkisin pikavisiitille Lontoon nukketalonäyttelyyn, joka on nyt Turun Aboa Vetus&Ars Nova museossa. Suosittelen!
<http://www.aboavetusarsnova.fi/fi/nayttelyt/nukkekotaja-lontoon-victoria-and-albert-museum-of-childhoodin-kokoelmasta>

<http://museopaivakirja.blogspot.fr/2015/03/matkatunnelmiani.html>

Maaliskuussa osallistuttiin Twitterin kansainväliseen museoviikkoon. Siinä jymyidea. Ihana viikko netissä, en olisi uskonut Twitterin 140 kirjaimen taikavoimaan. Paljon uusia kontakteja kansainvälisesti. Ja voin myös käyttää äidinkieltä kommunikoidessani, kotoisaa. Nyt tuosta twiittaamisesta on tullut päivittäistä, koska niin nukkenallemuseo on paljon enemmän olemassa koko maailmassa eikä vain pienessä « ei missään kylässä » Ranskassa. Se on kannustavaa ja haastavaa. Niin on aina löytöretkellä, kun ei jää yksin kotiin pieniin nurkkiin. Ideariihessä kasvaa uutta. Kukin tuo kortensa kekkoon. Niin kehitys menee eteenpäin eikä pysähdy

<https://twitter.com/1000histoires>

<https://www.facebook.com/Mus%C3%A9e-des-Poup%C3%A9es-et-Nounours-The-Doll-and-Teddy-Bear-Museum-216775301670987/>

Facebook-sivu on myös tärkeä. Mutta siellä on pienemmät ympyrät. Toisaalta joka paikassa täytyy nykyään olla somessa, jos haluaa pysyä ajan tasalla. Myoldbear-ja dollhousedreams-nettisivut ovat pohjana kuten museopaivakirja-ja souvenir museoblogit. Mutta niissä olen ollut viime aikoina vähemmän, päivittelen harvemmin. Aina ei ole kerrottavaa.

Koneista pois- päiviä täytyy keksiä, ettei elämä ole vain virtuaalista. Dixou-koira tulee silloin hyväksi avuksi ja me mennään luontoon. Miten monta hienoa luontohetkeä olenkaan saanut viettää koirani ansiosta! Muutama päivä sitten 15 vuotias haukku meinasi, että iso pahvilaatikko, jonka isosisko oli lähettänyt minulle postista täynnä herkkuja, oli sille tarkoitettu. Kun selkäni käänsin, erikoisen hyvältä haiseva paketti oli hävinnyt. Se löytyi Dixoun petiltä. Siellä se oli sitä jo avaamassa kovakouraisesti. Onneksi ehtisin ajoissa, ettei se päässyt yksin maistelemaan. Miten monta hauskaa hetkeä olen saanut viettää tämän ihmisen parhaan ystävän kanssa vuodesta 2009, kun sen adptoin!

Keväällä Seija ja Andrew Englannista olivat täällä ja käytiin katsomassa Anduzessa joitakin taloja, mahdollista museotaloa. Mutta se jäi sikseen. Oppi siinä aina silti uutta. Uusi isompi paremmalla paikalla oleva museotalo-hanke jatkuu kuten ennenkin. Jossain se meitä odottaa. Kärsivällisyyttä, kärsivällisyyttä tarvitaan. Ei aina maltaisi odottaa vuositolkulla. Kylässämme saksalainen Suzanne ehdotti ison maatilansa sivurakennusta museotiloiksi, mutta ei me haluta mennä toisten nurkkiin. Oma tupa, oma lupa. Toisaalta kiitos ehdotuksesta. Se oli arvostuksen merkki.

Sisko on ollut avussa heinäelokuun pääsesongilla, muuten ei enää pärjäisi, kun yhtäkkiä talo tulee täyteen. Voi sanoa, että kaikkia kansalaisuuksia on täällä ollut 15 vuoden aikana. Vieraskirjaan käsken kirjoittamaan kaikkien omalla kielellään. Joten siitä on tullut monikielinen ja värikäs, vaikka ei alusta asti ollutkaan käytössä. Se on sama vieraskirja kuin minulla oli Helsingissä yksiössäni 1985, jolloin sen ostin. Lisään siihen aina sivuja.

Viime syksynä lahjaksi museoon saatu 1900-luvun alun iso Jumeau posliininukke sai uudet silkkivaatteet hattuineen, kun sisko teki ne sopivasti kesäsesonkia varten. Alla kuva. Minä ostin sille oikeista hiuksista tehdyn peruukin. Siinä yksi prinsessa lisää kokoelmaan, johon hankin lisäksi paljon muuta viime vuoden aikana. Varsinkin nukketalokokoelma karttui.

Marraskuun alussa Suomeen mennessäni Tukholman Skavsta lentokentän kautta oli hyvä tilaisuus käydä katsomassa Tukholman Lelumuseossa. Samalla löysin uuden Ryanairin Suomireitin Béziers-Tukholma-Turku. Paluumatkallani testasin toisen reitin Helsinki-

Tallinna-Düsseldorf-Bryssel-Nîmes, jonka voi yksinkertaistaa seuraavalla kertaa Hki-Tallinna-Bryssel-Nîmes. Molemmat uudet Suomireitit olivat ok. Tallinna oli mielenkiintoinen paljon EU:ssa kehittynyt kaupunki, jonne menen taas, koska ei ollut aikaa poiketa mihinkään museoon. Brysselistä pidän myös. Olin siellä kuuluisalla kirpparilla ja läheisen Mechelenin kaupungin Lelumuseossa. Siitä enemmän museopaivakirjassani. <http://museopaivakirja.blogspot.fr/2015/11/kotimatka-alkaa.html>

Tänä vuonna on tarkoitus jatkaa PASS CEVENNES – eli paikallisille tarkoitettua turistipaikkamainos-kampanjaa. Siinä saadaan mainosta isojen nähtävyyksien mukana kuin siivellä. Yksi ilmainen sisäänpääsy annetaan lahjaksi, jos museokävijä tuo mukanaan ainakin yhden maksavan ihmisen. Se on vaivan väärtti, huomattiin. Voiton puolella ollaan silti.

<http://passcevennes.com/musee-des-poupees-et-des-nounours/>

Alèsin kaupungin kuntainliiton yhteisten turistitoimistojen jäsenenä 60 eurolla saadaan paljon nähtävyyttä nykyään. Se on halvempaa kuin ennen, koska ollaan yhteistoiminnassa monen kunnan kanssa. Se on harvinaista, kun lasku halpenee. Yleensä on päinvastoin. Kuten vakuutusmaksuissa, jotka nousevat aina.

Kun uusi vuosi alkaa, usein on uusia suunnitelmia. Meillä museoelämä jatkuu samaa vanhaa rataa. Mitä uutuuksia tulee matkan varrella, sen näkee sitten. Ei ainakaan uuden vuoden lupauksia ole, ne ovat useimmiten tuulen viemää.

Mitä tältä vuodelta toivotaan ? Paljon museokävijöitä, uusia museon ystäviä. Uusi museotalo olisi hyvä uutinen.

Huomisesta emme tiedä, tästä päivästä, pienistä asioista voidaan iloita. Uusia haasteita voi aina olla, vaikka ne eivät koskaan toteutuisikaan. Niin elämä on rikkaampaa, kun on jotain horisontissa.

Hyvää uutta vuotta 2016 kaikille !

Toivoo nukkenallemuseo yhdistys/puheenjohtaja Ulla-Maija Suonpää

